

PAHAYAGAN NG PARTIDO KOMUNISTA NG PILIPINAS
PINAPATNUBAYAN NG
MARXISMO-LENINISMO-MAOISMO

ANG Bayan

Tomo. XXVIII Blg. 3

Edisyong Pilipino

Hulyo-Setyembre 1998

Kleptokrasya at ang bulok na naghaharing sistema

Ang Pangit na Mukha ng Burukratang Kapitalismo sa Rehimeng Estrada

Dahil atrasado at malapyudal ang ekonomya ng Pilipinas, ang pangangalaga at pagpapalago ng interes sa ekonomya ng mga naghaharing uri ay mapagpasyang nakatali sa kanilang pampulitikang kontrol o impluwensya sa gubyerno at burukrasya. Ang burukratang kapitalismo ay kaakibat ng imperyalista at pyudal na pagsasamantala at pagpapahirap sa sambayanan.

Umiiral ang kleptokrasya (sistema ng gubyernong pinatatakbo ng mga magnanakaw) sa ilalim ng rehimeng burukratang kapitalista. Batbat ng korupsiyon, palakasan, pagluto ng mga kontrata at iba pang bulok na gawi ang burukrasya lalong-lalo na ang pinakamatataas na upisyal nito.

Walang saligang pagkakaiba sa bagay na ito ang magkakasunod na rehimeng Marcos, Aquino, Ramos at Estrada. Sumasahol lamang nang sumasahol ang mga kaso ng pagnanakaw. Lalong nagiging garapal ang paggamit sa poder para magkamit ng mga bentahe at pribilehiyo sa negosyo at kabuhayan. Sa isang banda, ito'y dulot ng tuluy-tuloy na pagdausdos ng ekonomya. Sa kabilang banda, ang lalong pagsahol ng mga operasyong

burukratang kapitalista ay ibayong nagpapalubha ng krisis sa ekonomya.

Ang mga mananaliksik mismo ng pamahalaan ay tumatayang aabot sa \$48 bilyon (mahigit P2 trilyon) ang ninakaw ng mga burukrata sa gubyerno sa nakaraang 20 taon.

Sa Ilalim ng Rehimeng Marcos

Sa ilalim ng mahigit isang dekadang lantarang pasistang paghaharing diktador ng pangkating US-Marcos, ang kapangyarihan at impluwensya ng estado ay minonopolisa at walang pakundangang ginamit sa pangungulimbat at pagpapayaman ng pamilyang Marcos at mga kasapakat nito.

Lumaki nang ilang ulit ang utang ng Pilipinas sa mga dayuhan habang patuloy na lumalalim ang pagkakasadlak ng bayan sa kahirapan at kawalang-pag-unlad. Bilyun-bilyong dolyar ang pinagpasasaan at nilustay ng pamilya at pinakamalalapit na kroni ni Marcos. Ang mga dayuhang

Sundan sa p. 2

utang na ito ay ginarantiyahan ng gubyrerno at ngayo'y pinapasan ng sambayanang Pilipino. Isang halimbawa ang Landoil Inc. at mga subsidyaryo nito na pag-aari ni Jose de Venecia na nakinabang sa P3.134 bilyong pantang ng gubyrerno. Ayon sa Presidential Commission on Good Government (PCGG), mahigit P1.1 trilyon ang kinulimbat sa gubyrerno sa ilalim ng diktadurang Marcos.

Kinumpiska ng diktadura ang mga pag-aari ng mga kalaban nitong malaking kapitalista at pinairal ang monopolyong paghahari sa negosyo ng mga kasabwat nito. Nagpataw ang diktadura ng napakaraming pabigat na buwis sa mamamayan upang punan ang sinaid nilang kaban ng bayan. Tulad ng *coco levy fund* (na pwersahang nagkaltas ng 10% mula sa kita ng mga maliit na magsasaka sa mga niyugan sa loob ng 10 taon), ang mga ipinataw na buwis na ito ay kinulimbat ng mga alipures ng diktadura.

... ni Aquino

Nang maluklok sa poder noong Pebrero 1986, agad iniutos ni Corazon Aquino ang pagbubuo ng PCGG para imbestigahin, litisin at bawiin ang nakaw na yaman ng pamilyang Marcos at mga kasabwat nito. Ipinailalim sa kontrol ng PCGG ang mga nakaw na pag-aari nina Marcos habang iniimbestigan at inihahanda ang kaso para sa paglilitis. Sinekwester ng PCGG ang ilang malalaking korporasyon, sapi at deposito sa bangko ng mga reaksyunaryong maka-Marcos.

Kung tutuusin, maaari sanang gamitin ni Aquino ang kanyang absolutong kapangyarihan na halaw sa "Freedom Constitution" upang kumpiskahin at ideklarang pag-aaring pampubliko ang lahat ng nakaw na yaman ng mga Marcos at alipures nila. Ang pagbubuo ng PCGG, kung gayon, ay isang kompromiso agad sa mga Marcos. Nagbigay-

katiyakan ito sa mga Marcos na idadaan sa mga reaksyunaryong hukumang tadtad ng mga hinirang ng pinatalsik na diktador ang ultimong pagdidisposisyon sa mga ari-ariang ninakaw nila.

Kaya't hanggang matapos ang administrasyon ni Aquino, wala ni isang kusing sa bilyun-bilyon pisong ninakaw ng mga Marcos ang naibalik sa mamamayang Pilipino. Hindi dinurog ng rehimeng Aquino ang kapangyarihang pang-ekonomya at pampulitika ng mag-anak na Marcos at mga alipures nila. Sa halip, pumasok ang PCGG sa mga maanomalyang kasunduang nagbalik ng mga pribilehiyong pang-ekonomya at pampulitika ng mga Marcos at mga alipures nila kapalit ng mga pabalatbungang pagbawi sa maliit na bahagi ng yamang ninakaw.

Ang pag-aatubili ng rehimeng Aquino ay hindi maihihiwalay sa sariling pagpipista at pagpapakasasa sa kapangyarihan ng mga burukratang kapitalistang maka-Aquino. Ginamit nila ang kanilang poder upang monopolisahin ang mga pabor at pribilehiyo sa mga kontrata, pantang at kaluwagang ipinagkakaloob ng gubyrerno sa pribadong negosyo. Nag-unahan ang mga kamag-anak at kaibigan ni Aquino sa pagkontrol ng mga sinekwester na korporasyon, sapi at mga lupain ng mga Marcos. Ang mga pondong mula sa ayuda at mga bagong pantang galing sa Japan at Estados Unidos ay pawang pinadaloy sa mga piling negosyo ng mga kabilang sa tinaguriang Kamag-anak, Inc.

Sa ilalim ng rehimeng Aquino, naganap ang bagong paghahati ng mga reaksyunaryong uri sa nasasaid na biyenes ng naghaharing sistema. Nabuksan ang pinto para makapagpasasa rin ang mga reaksyunaryong napagkaitan sa ilalim ng rehimeng Marcos. Naglaho ang lahat ng pangakong lilitisin ang katiwalian sa gubyrerno. Nagsilbing palamuti lamang si Aquino para sa transisyon mula sa bulok na burukratang kapitalista at pasistang rehimen ni Marcos tungo sa mas bulok pang burukratang kapitalista at pasistang gubyrernong wala si Marcos.

... at Ramos

Si Hen. Fidel Ramos ang kawing na nagdugtong ng pasistang diktadurang Marcos sa mga sumunod pang rehimen.

Nagpanggap si Ramos na kontra sa mga tagapagmana ni Marcos. Bilang presidente ng reaksyunaryong gubyrerno, pinahintulutan ni Ramos ang pagbabalik ng pamilyang Marcos kasama ang bangkay ng dating diktador. Sa kanyang rehimen lalong isinaisantabi ang pagbawi sa mga nakaw na yaman ng mga Marcos.

Niluto ang mga kasunduan upang maibalik sa kontrol ng mga kamag-anak at alipures ni Marcos ang mga pag-aari nilang negosyo at lupain. Noong Abril 1998,

NILALAMAN

Burukratang Kapitalismo.....	1
Erap para kay Danding	4
AFP at PNP: Tiwali at Bulok	6
Visiting Forces Agreement.....	8
Kontrarebolusyonaryong Dahas ng Estado.....	11
Metro Manila: Muling Pagbubuo, Ibayong Pagsulong...	14
Pambansang Minimum na Sahod.....	17
BALITA	19

PANAWAGAN

Ang Lupong Patnugot ng **Ang Bayan** ay nag-aanyaya sa mga mambabasa na mag-ambag sa pagpapahusay ng ating pahayagan sa pamamagitan ng pagbibigay ng mga komentaryo at mungkahi, mga balita o mga rebolusyonaryong karanasan na maaaring ilathala sa ating pahayagan

pinahintulutang mapasakamay muli ni Eduardo Cojuangco ang kontrol sa 20% ng sapi sa San Miguel Corporation na inangkin niya sa pamamagitan ng *coco levy fund* noong panahon ng diktadurang Marcos. Mula sa pagbawi ng kanilang yaman ay nahawan ang daan para sa kanilang rehabilitasyon sa pulitika. Naging kinatawan ng kongreso si Imelda at Bongbong Marcos, bukod pa sa ibang pulitikong maka-Marcos katulad nina Edgardo Angara, Joseph Estrada, Francisco Tatad, Rodolfo Albano, Blas Ople at marami pang iba.

Kabaligtaran ng pagmamalinis ni Ramos, sa ilalim ng kanyang rehimen naganap ang pinakamalalaking kaso ng katiwalian. Sinamantala ng mga burukratang kapitalista, malaking kumprador at dayuhang kapitalista ang programa sa pribatisasyon ng mga korporasyong pag-aari ng gubyerno upang kulimbatin ang primera klaseng mga lupain, estratehikong korporasyon at institusyong publiko katulad ng Fort Bonifacio, Philippine National Oil Company, Manila Waterworks and Sewerage System Philippine Airlines at Manila Hotel.

Niluto ang mga “public bidding” upang matiyak na mapupunta sa mga piling kaibigan ang mga kontrata sa bentahan. Katulad ng naganap sa iskandalosong PEA-Amari *land deal*, si Ramos mismo ang nakialam sa mga kontrata. Tinatayang P3 bilyong “lagay” ang ibinulsa nina Ramos, de Venecia, iba pang matataas na upisyal ng gubyerno at ng naghaharing partidong Lakas-NUCD.

Katulad rin ng mga alipures ni Marcos at Aquino, nabigyang-pabor ang mga “bata” ni Ramos sa mga pautang at pribilehiyo sa negosyo. Tinatayang aabot sa P100 bilyon ang ipinautang ng mga bangko ng gubyerno sa mga malaking negosyanteng malapit kay Ramos (*tingnan ang talaan*). Ang mga ito’y pawang kabilang sa tinaguriang “Team Philippines” na palaging kasama ni Ramos sa kanyang mga pagbibyahe sa labas ng bansa upang maghanap ng mga makakasosyong dayuhang kapitalista.

Krisis at ang Bulok na Gubernong Estrada

Napakasidhi ng krisis ng naghaharing sistema. Dahil dito’y hindi maiwasang umalingasngas at sumingaw ang mabahong operasyon ng burukratang kapitalismo. Limitado na ang maaaring nakawin kaya’t lalong nag-uunahan, naggigitgitan at nag-aagawan ang mga burukratang kapitalista at mga paksyong reaksyunaryo para makakuha ng pinakamalaking hati sa yaman, propyedad at pribilehiyo.

Pinatutunayan ng panunumbalik ng mga Marcos na walang nagbago sa reaksyunaryong sistema. Ang paraan

ng kanilang panunumbalik, na garapalan at walang pakundangan, ay manipistasyon ng sagad-sa-butong pagkabulok ng buong reaksyunaryong sistema. Nagpapatuloy at lalong sumasahol ang katiwalian at pangungulimbat ng mga burukrata sa kabang-yaman ng estado at pagpapasasa sa mga pribilehiyo kaakibat ng paghawak sa poder.

Nakikisakay sa pagbatikos sa “pagbabalik” ng “kroni-ismo” ang mga reaksyunaryong nangangamba sa pagkawala ng kanilang prankisa sa burukrasya. Nanganganib ang kanilang interes sa garapalang paggamit ni Estrada sa poder.

Lahat ng ito’y nagaganap sa gitna ng napakalubhang krisis pang-ekonomya. Ayon sa ulat ng International Monetary Fund, \$51 bilyon na ang dayuhang utang ng Pilipinas. Itinatayang aabot sa P40-P70 bilyon ang magiging depisit sa badyet ng gubyerno ngayong taon. Iilan na lamang ang iniwan ng gubyernong Ramos na pag-aaring pampubliko na maaaring ibenta upang magdulot ng panandaliang pag-alwan. Sa Asya, naluma na ang tinaguriang mga “bagong pamilihan” (*emergent markets*) at sumabog ang ilusyon ng kaunlarang pang-ekonomya. Sa kabila nito, ipagpapatuloy pa rin ni Estrada ang patakaran ng denasyunalisasyon, liberalisasyon, pribatisasyon at deregulasyon--mga patakarang nagsasadlak sa ekonomya sa ibayong krisis at ibayong nagpapahirap sa mamamayan.

Dahil sa kalubhaan ng krisis, magiging higit na iskandaloso ang pandarambong sa pondo ng gubyerno. Mas garapalang gagamitin ng mga reaksyunaryong nakaluklok sa poder ang burukrasya at impluwensya para makapagkamal ng yaman.

Mataba ang lupa para sa mga anomalyang mas masahol pa sa kaso ng PEA-Amari. Sinakmal na ni Cojuangco ang San Miguel Corporation. Kung hindi umalingasngas, tiyak na nakuha ni Manuel Villar, isa sa pinakamalaking tuta ni Estrada at bagong pinuno ng Kongreso, ang P1-bilyong pautang mula sa Social Security System para sa kanyang naghihinalang Manuela Corporation.

Kumikitid na ang puwang para sa mahinahong pagsasalusalo ng mga reaksyunaryo sa pondo at pribilehiyo ng estado. Ang krisis at kagarapalan ng bagong naghaharing pangkat ang magtutulak sa mga reaksyunaryong anti-Estrada na “subukan” ang bagong pangulo.

Ang mismong “pork barrel” (pondong nakalaan para sa proyekto ng mga kongresista na madalas kurakutin) ay

**TULAD NG LAHAT NG
BURUKRATANG KAPITALISTA,
SAMAMAMAYAN LAHAT
PINAPAPASAN NI ESTRADA
ANG BIGAT NG KRISIS.
“MAGHIGPIT NG SINTURON,”
ANIYA. NGUNIT WALANG
NAGHIHINTAY NA KAPALIT ANG
PAGTITIIS NA NAIS NIYANG
PASANIN NG MAMAMAYAN.**

Erap para kay Danding

Wala pang isang linggo sa Malakanyang si Estrada, dali-dali at panakaw nang sinakmal ni Eduardo “Danding” Cojuangco, Jr. ang San Miguel Corporation sa tulong ng mga maka-Marcos na upisyal ng Presidential Commission for Good Government (PCGG). At dalawang linggo makalipas, ang mga tauhan ni Cojuangco ay hinirang ni Estrada sa pamunuan ng National Power Corporation.

Determinado at walang pakundangan ang bagong luklok na reaksyunaryong rehimen na lubusang ibalik ang mga kroni ng pasistang diktador na si Marcos sa tuktok ng burukrasya at malaking negosyo.

Ano pa ang saysay ng “Erap para sa mahirap” kung ang una niyang tiniyak ay ang pagbabalik ng bilyun-bilyong

pisong halaga ng nakaw na yaman ng pasistang pangkating Marcos? Kung ang numero unong inaasikaso niya ay ang rehabilitasyon sa pulitika at ekonomya ng mga kamag-anak at alipures ng yumaong diktador?

Danding Cojuangco: Haligi ng Reaksyon

Wala nang mas malaki pa kay Cojuangco sa mga alipures ni Marcos. Kabilang siya sa “Rolex 12” na nagplano ng pagpapataw ng batas militar noong 1972. Siya ang pangunahing burges komprador at burukratang kapitalistang nagpasasa sa pasistang paghahari. Nakapangamkam siya ng napakalawak na lupain at interes sa industriya ng niyog, asukal, pagpoproseso ng pagkain, pagtotroso, pagbabangko, komunikasyon at transportasyon atbp.

Si Cojuangco ay despotikong panginoong maylupa na tubong Tarlac. Nagmamantine siya ng pusakal na

Sundan sa p. 5

Mula sa p. 3

tinatangang alisin ni Estrada. Ginagamit itong mekanismo para payapang makapaghati-hati sa biyenes ang naghaharing uri. Sinasamantala ni Estrada ang galit ng mamamayan sa “pork barrel” at laganap na katiwalian sa kongreso. Pero ang ultimong layuni’y hindi ang pagpawi sa korupsiyon kundi ang pagsentralisa nito sa Malakanyang. Kokontrolin ito ni Estrada sa pamamagitan ng kanyang direktang pamumuno sa Kagawaran sa Interyor at Lokal na Pamahalaan at mga palabigasang proyektong pang-imprastruktura.

Ibagsak ang Burukratang Kapitalismo!

Gayumpaman, pagdating sa mga saligang usaping panlipunan, nagkakaisa ang mga nagtutunggaling paksyon ng naghaharing uri. Ang kanilang agawan sa kapangyarihan ay di pumapawi sa pagkakaisa nilang pagsamantalahan at apihin ang sambayanan. Lahat sila’y masugid na tuta ng imperyalismong US.

Tulad ng lahat ng burukratang kapitalista, sa mamamayan lahat pinapapasan ni Estrada ang bigat ng krisis. “Maghigpit ng sinturon,” aniya. Ngunit walang naghahintay na kapalit ang pagtitiis na nais niyang pasanin

ng mamamayan. Balewala ang lahat ng pangako at pasiklab ni Estrada dahil maaga pa lamang ay ipinamalas na niya ang kanyang pagkapapet sa imperyalismo at kanyang idineklarang ipagpapatuloy ang mga umiiral na patakarang makadayuhan na pahirap sa mamamayan.

Walang maaasahan ang sambayanan sa isang gubyernong kumakatawan sa imperyalismong US at mga nagsasamantalang uri. Sa ilalim ni Estrada, higit na miserableng buhay ang naghahintay sa mamamayan.

Pabigat at mapangwasak sa kabuhayan ng masa ang burukratang kapitalismo. Nagiging higit na kamuhi-muhi sa masang Pilipino ang naghaharing sistema. Sa harap ng nagugutom na mga manggagawa at magsasaka, garapalang pagpapakabundat ang inaatupag ng mga burukratang nasa poder.

Ibayong pinabubulok ng walang kahihiyang pagnanakaw at pangungulimat ang naghaharing sistema. Mas pinalalalim nito ang hukay ng sarili nitong paglilibingan. Lalo lamang lumilinaw sa mamamayang Pilipino ang pangangailangang magpursige sa rebolusyonaryong pakikibaka upang lubusang mapawi ang kabulukan at mabago ang lipunan. **AB**

Mula sa p. 7

pribadong hukbo na sangkot sa maraming kaso ng pamamaslang at panunupil sa mga militanteng magbubukid sa Gitnang Luzon.

Kasama siya ni Marcos na bumagsak noong 1986. Mula nang siya'y tahimik na makabalik sa bansa, si Cojuangco ang nagsilbing sentro ng rekonolidasyon ng mga reaksyunaryong maka-Marcos. Agad-agad niyang tinipon ang dating mga kasapakat at nagbalak ng pagbabalik sa kapangyarihan. Isa siya sa mga nasa likod ng tangkang kudeta laban kay Aquino noong 1989.

Si Cojuangco ang isa sa mga pangunahing haligi ng mga reaksyunaryong naghaharing uri. Tumatagos ang kanyang kapangyarihan sa malaking negosyo, sa reaksyunaryong pulitikang pambansa at maging sa loob ng AFP at PNP. Itinatag niya ang Grand Alliance for Democracy (GAD) at Nationalist People's Coalition (NPC) na nagsilbing tuntungan para sa kanyang pagtatangkang makabalik sa estado poder. Bilang numero unong pinansyer, si Cojuangco ang pangunahing nagtagumpay sa pagkapanalo ni Estrada ngayong 1998. Siya ngayon ang pinuno ng naghaharing partidong Laban ng Masang Pilipino (LAMP).

Nasa gulugod ng gubyernong Estrada ang mga piling alipures ni Cojuangco. Si Ronaldo Zamora at Orlando Mercado ang kanyang mga prinsipal na galamay at ahente. Itinalaga sila sa mga susing pusisyon--si Zamora bilang Executive Secretary at si Mercado bilang Kalihim sa Depensa. Si Roberto Lastimoso, ang hinirang na hepe ng PNP at si Fernando "Gerry" Barrican, ang itinalagang tagapagsalita ni Estrada, ay pawang mga bata rin ni Cojuangco. Sa pamamagitan nila, ni Estrada mismo at iba pang hinirang na upisyal sa burukrasyang sibil at militar, hawak ni Cojuangco sa leeg ang kasalukuyang reaksyunaryong rehimen.

Danding, Padrino ni Estrada

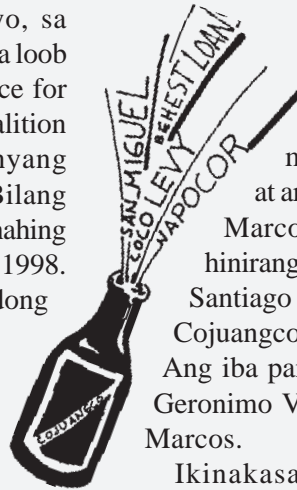
Sa katunayan, si Cojuangco ang padrino ni Estrada. Masasabi ngang siya ang tunay na presidente dahil siya ang may tangan ng kapangyarihan.

Hindi nakapagtataka kung gayon ang walang pagkabalam na pagbabalik ni Cojuangco sa San Miguel Corporation (SMC) nitong Hulyo 6.

Pagkaupo ni Estrada sa Malakanyang, agad nitong itinalaga si Felix de Guzman bilang tagapangulo ng PCGG alinsunod sa utos ni Cojuangco. Mula 1971 hanggang 1983, si de Guzman ay naging tauhan ni Estelito Mendoza, ang pangunahing abugado ni Cojuangco at dati ring alipures ni Marcos. Napabilang

din si de Guzman sa mga sahurang ni Cojuangco nang maitalaga siya sa Regional Trial Court ng Tarlac noong 1983-86.

Upang ipreserba ang sarili, nagbitiw si Andres Soriano III bilang pinuno ng SMC tatlong araw bago pormal na iniluklok si Cojuangco. Limampu't isang porsyento (51%) ng sapi at boto sa Board of Directors ng SMC ay kontrolado ng PCGG kabilang na ang 20% botong hawak ni Cojuangco sa pamamagitan ng mga tauhan niya sa pangunguna ni Estelito Mendoza. Sa idinaos na halalan ng Board of Directors ng SMC noong Hulyo 6, 1998, lahat ng kinatawan ng PCGG ay bumoto upang iupo si Cojuangco.

Hindi Maibsan ng San Miguel ang Uhaw ni Cojuangco

Ang SMC ay una lamang sa mahabang listahan ng mga korporasyon at ari-ariang babawiin ni Cojuangco, ng mga Marcos at alipures nila. Nitong Hulyo 24, hinirang ni Estrada sina Douglas Luym, Carmelo Santiago at Jesus Pineda⁺, pawang mga tuta ni Cojuangco, sa Board of Directors ng NAPOCOR. Ang iba pang hinirang ay mga kilalang tauhan ni Geronimo Velasco, dating Ministro sa Enerhiya ni Marcos.

Ikinakasa na ang pagbabalik ng kontrol ni Cojuangco sa 250 korporasyon at mga sapi na sinekwester ng PCGG mula 1986 katulad ng P100 bilyong *coco levy fund*.

Tiyak na maibabalik na ito sa kanya matapos ianunsyo ni Zamora na ang operasyon ng PCGG ay isasara na sa loob ng isang taon. Nangako siyang "hindi maghahanap ng away sa mga Marcos". Usap-usapan nga sa loob mismo ng PCGG na "baligtad na ang mundo".

Nakatuon ngayon ang gubyernong Estrada sa negosasyon upang aregluhin ang mga kaso ng nakaw na yaman ng mga Marcos. "Tuloy ang mga kaso", ani Estrada. Ngunit sa pangangasiwa ng bagong talagang Kalihim ng Hustisya na si Serafin Cuevas, isang loyalista ni Marcos, moro-moro lamang ang mga magaganap na negosasyon at paglilitis sa mga kasong ito. Tiyak na ng mga Marcos na mababawi nila ang kanilang mga nakaw na yaman. Pagtitibayin ito ng batas. **AB**

⁺ Si Luym ang may-ari ng pinakamalaking coconut mill sa Pilipinas; si Carmelo Santiago ang may-ari ng Melo's restaurant; at si Jesus Pineda ang dating tagapangulo ng UCPB (United Coconut Planters' Bank)

Sino ang tunay na kriminal?

Ang Tiwali at Bulok na AFP at PNP

Kabulastugan ang astring kontra-krimen at kontra-katiwalian ng rehimeng Estrada.

Sa sistemang malapyudal at malakolonyal, ang masang Pilipino ay kriminal na pinagsasamantalahan at inaapi ng magkasanib na diktadura ng malaking burgesyang komprador at uring panginoong maylupa sa mando ng imperyalismong US. Ang pinakamasahol na mga kriminal ay yaong mga nasa kapangyarihan na nagtataguyod ng sistemang antinasyunal at antimamamayan. Nangunguna sa mga ito ang mga armadong tagapagtanggol nila, ang Armed Forces of the Philippines (AFP) at Philippine National Police (PNP) at ang mataas na kumand ng mga ito.

Ang bulok na sistemang ito ang nagluluwal at nagkakanlong ng mga pusakal na sindikato, mga “nakaunipormeng kriminal” at ng lahat ng mga tiwali at magnanakaw na pulitiko at burukrata. Mula sa pinakamababa hanggang pinakamataas na andana ng burukrasyang militar at sibil, karaniwan ang katiwalian at sabwatan ng mga kriminal na tinutugis ng batas at mga alagad diumano ng batas.

Hindi sikreto ang malapit na kuneksyon ni Estrada at iba pang pulitiko sa mga kilalang “panginoon” ng mga kriminal na sindikato. Ayon na mismo sa Presidential Task Force on Intelligence and Counter-Intelligence, mayroong 2,423 pulis at militar na natukoy na kabilang sa mga sindikatong kriminal; 1,842 sa kanila ang nasa aktibong serbisyo. Sila ang nasa gulugod ng 507 sindikatong may 6,020 kasapi na nag-ooperasyon sa iba’t ibang bahagi ng Pilipinas.

Ipinakikita ng nag-aapoy na alitan sa pagitan ng kalihim sa depensa na si Orlando Mercado at mga heneral na hindi na maaaring ilihim sa publiko ang malalaking katiwalian sa loob ng burukrasyang militar. Nabunyag na bilyon-bilyong pondong laan para sa benepisyo ng mga

karaniwang sundalo (tulad ng Retirement and Separation Benefits System) ay nilustay ng mga heneral.

Agawan ng Pwesto sa Burukrasya

Kasabay ng pagpwesto sa Malakanyang, agad inumpisahan ni Estrada ang pagpapalakas at pagkonsolida ng kontrol sa burukrasya ng sandatahang hukbo at pulisya.

Pangunahing umaasa si Estrada sa paksyon ng dating pasistang diktador na si Marcos, ilang elemento ng Rebolusyonaryong Alyansang Makabansa (RAM) at ilan ding dating tauhan ni Ramos sa loob ng AFP. Upang makonsolida ang kanyang kontrol dito, hinirang niya si Mercado sa Kagawaran sa Depensa. Katuwang nila ang bagong hepe ng AFP na si Tin. Hen. Joselin Nazareno. Pinili si Nazareno sa kabila ng kanyang mahinang rekord sa pamamatnugot bilang gantimpala sa aktibo niyang pangangalaga sa mga boto ni Estrada sa Mindanao.

Para matiyak ang kontrol sa pulisya, hinirang ni Estrada ang sarili bilang Kalihim ng Interyor at Pamahalaang Lokal, ang ahensyang nangangasiwa sa PNP. Tulad ng alkalde ng isang maliit na bayan, kanyang hinahalukay at binabalasa ang PNP para ipwesto ang kanyang mga tao at ipabatid sa mga pulis at mga kriminal kung sino ang bagong amo.

Hinirang si Hen. Roberto Lastimoso bilang bagong hepe ng PNP sa kabila ng kakulangan nito ng “seniority” --bagay na ikinagalit ng mga nakatataas na upisyal ng pulisya. Ipinwesto sa mga estratehikong kumand ng PNP ang pinakamasugid na mga alipures ni Estrada na pawang bahagi ng Class '71 ng Philippine Military Academy at naging mga “bata” niya sa Presidential Anti-Crime

Commission (PACC). Mahaba ang rekord ng grupong ito sa paglabag sa mga karapatang-tao. Mga bagong tinyente pa lamang sila sa Philippine Constabulary noong unang mga taon ng batas militar nang napabilang sa pusakal na Metropolitan Intelligence and Security Group (MISG) ng berdugong si Kor. Rolando Abadilla. Responsable ang MISG sa pagdakip, pagtortur at pagpatay sa daan-daang aktibista, progresibong pwersa at iba pang kalaban ng diktadurang Marcos.

Bilang babala sa mga pulis at militar na hindi aayon sa palakad ng rehimen, nagbanta si Estrada na “hindi bibigyan ng pangalawang pagkakataon” ang mga tiwaling pulis at militar. Sa kabilang banda, tinangka rin niyang amu-amuin ang mga ito sa pamamagitan ng pangakong umento sa sweldo at alawans at proyektong pabahay. (Pero dahil sa laki ng depisit sa badyet, agad binawi ang pangakong dagdag sa sweldo at sinabing *take-home pay* lamang ang palalakihin sa pamamagitan ng pagbabawas sa kinakaltas na buwis.)

Mapanupil na Patakaran: Nakakubli sa Programang Anti-Krimen

Tusong ginagamit ng rehimen Estrada ang malawak na pagkamuhi ng mamamayan sa laganap na krimen at katiwalian sa lipunan para ipuslit ang mga mapanupil na hakbangin.

Itinatag ni Estrada ang Presidential Commission Against Organized

**...BULOK SA KAIBUTURAN
ANG PULISYA AT MILITAR.
ANG “KAPAYAPAAAN AT
KAAYUSANG” KANILANG
PINANANATILI AY PARA
LAMANG SA KAPAKANAN
NG NAGHAHARING URI AT
MGA KASABWAT NILANG
KRIMINAL.**

Crime para ibaling ang atake at pagtutol laban sa pagbuo ng kanyang *death squad*: ang makapangyarihang Task Force Against Organized Crime (TFAOC). Iniupo niya sa Komisyon ang mga sibilyang grupong anti-krimen para pabanguhin ang pangalan ni Hen.

Panfilo Lacson at ng kanyang mga alipures sa dating PACC.

Sa pamumuno ni Estrada, ang TFAOC ay may kapangyarihang lusutan kahit ang mga burgis na proseso ng paglilitis at paghatol. Sa loob nito’y nakapwesto ang mga tauhang may mahabang rekord ng katiwalian at pang-aabuso. Tiyak na gagamitin ito ni Estrada upang lipulin ang maliliit na sindikatong kakumpitensya ni Atong Ang at mga “panginoon” ng krimen sa hanay ng mga upisyal ng PNP at AFP.

Dapat matyagan ng mamamayan ang paggamit sa Task Force na ito at sa mga pambihirang kapangyarihang ibinigay dito para manmanan at supilin maging ang progresibong kilusan, ang mga tumututol sa mga patakarang antinasyunal at antimamamayan, at ang mga karibal ni Estrada sa reaksyunaryong pulitika.

Hindi malayong gayahin ni Estrada ang mga operasyong anti-droga sa Latina Amerika na ginagamit

Mga alipures ni Estrada sa PNP

Panfilo Lacson	Presidential Task Force Against Organized Crime
Reynaldo Velasco	Directorate for Plans
Dominador Domingo	Directorate for Logistics
Rene Acop	Directorate for Comptrollership
Rex Piad	Directorate for Police Community Relations
Jewel Canson	Chief of Directorial Staff

ng gubyernong US para tuwirang manghimasok sa mga usaping militar at pulisya at tuwirang makialam sa mga kampanya ng “pagsugpo” sa mga rebolusyonaryong pwersa. Dito sa Pilipinas nitong dekada ’90, mayroon nang mga pagkakataong sumasama ang mga tauhan ng US Drug Enforcement Agency sa mga tropa ng AFP sa mga operasyong laban diumano sa mga plantasyon ng marijuana sa Kordilyera.

Pagtutol

Ang pagkukumahog ni Estrada na isailalim sa kanyang kontrol ang AFP at PNP ay mag-uudyok lamang ng ibayo pa nitong pagkakahati-hati, lalo pa’t masasagasaan ang mga reaksyunaryong anti-Estrada at mga kakumpitensyang sindikatong kriminal.

Bulok sa kaibuturan ang pulisya at militar. Ang “kapayapaan at kaayusang” kanilang pinananatili ay para lamang sa kapakanan ng naghaharing uri at mga kasabwat nilang kriminal.

Ang pagkaligalig ng mamamayan sa harap ng papatinding krisis pangkabuhayan at pampulitika at lumalalang kriminalidad ay mabilis na natatransporma sa pagkumenda sa estadong hindi lamang inutil sa pagtugis at pagsakdal sa mga kriminal, kundi kakutsaba pa ng malalaking sindikato.

Tiyak na tutugunan ng papatinding paglaban ng mamamayan ang bawat mapagsamantala, mapang-api at kriminal na hakbang ng rehimen. **AB**

Magmimistulang base militar ng US ang buong Pilipinas

Nagkukumahog si Joseph Estrada na patunayang masugid na tuta siya ng imperyalismong US. Ginagawa niya ang lahat para maratipikahan ang Visiting Forces Agreement (VFA), ang pinakabagong tratadong militar sa pagitan ng gubyernong US at Pilipinas na lantarang lumalapastangan sa soberanya at integridad ng teritoryo ng bansa.

Ang VFA ay pinirmahan nina Ambassador Thomas Hubbard ng US at Kalihim ng mga Usaping Panlabas Domingo Siazon ng Pilipinas noong Pebrero 10, 1998, bago matapos ang administrasyon ni Hen. Fidel Ramos. Bagamat pirmado na, kailangan pang ratipikahan ng Senado ng Pilipinas ang VFA upang pormal na magkabisa sa bansa. Tinangka ng papet na rehimeng Ramos na agarang paaprubahan ito sa Senado pero inatrasan nang umani ng matinding pagbatikos ng iba't ibang sektor ng lipunan.

Todo ang pangangampanya ng US para hindi na maulit pa ang pagtangi sa VFA. Ipinapatawag sa embahada ng US ang mga senador at iba pang upisyal ng administrasyong Estrada upang kunin ang kanilang suporta para sa tratado. Sunud-sunod ang pagbisita ng matataas na upisyal ng US sa patakarang panlabas at depensa gaya nina State Secretary Madeleine Albright, US Pacific Command Adm. Joseph Pruehr at Defense Secretary William Cohen. Nangangako ang US ng ayudang militar para sa “modernisasyon” ng AFP kapag naaprubahan ang tratado.

Paulit-ulit naman ang paniniyak ng papet na rehimeng Estrada na maaaprubahan ang VFA at pormalidad na lamang ang ratipikasyon nito ng Senado.

Mas Masahol na Tratado

Muling nililigalisa ng VFA ang malayang paggamit ng pwersang militar ng US sa teritoryo ng Pilipinas matapos

ibasura ng Senado noong 1991 ang Tratado ng Pagkakaibigan, Seguridad at Kooperasyon na nagtangkang magpanatili sa mga base militar ng US.

Ito ay kakabit ng ACSA (Acquisition and Cross-Servicing Agreement), na palihim na binuo at ipinatupad ng gubyernong US at Pilipinas mula 1992. Pinahihintulutan nito na gamitin ng mga barko at eroplanong militar ng US ang mga daungan at paliparan ng Pilipinas.

Mas masahol pa ang VFA kung ihahambing sa ibinasurang tratado sa mga base militar.

Pahihintulutan nitong magpasok-labas ang mga tropa, barko, eroplano at iba pang gamit militar ng US sa anumang bahagi ng bansa nang hindi iniinspeksyon ng mga awtoridad ng gubyerno ng Pilipinas at hindi nagbabayad ng anumang buwis o taripa. Samakatwid, anumang bahagi ng Pilipinas ay maaaring gawing baseng pandigma ng US.

Tanging mga opisyal militar ng US ang may karapatang mag-inspeksyon ng sarili nilang mga barko at eroplano. Walang karapatan ang gubyerno ng Pilipinas na alamin kung may lulang mga armas nukleyar ang mga ito, bagay na magbabalewala sa mismong saligang batas ng reaksyunaryong estado na nagbabawal sa pagtigil (pansamantala man o hindi) ng sandatang nukleyar sa teritoryo ng Pilipinas.

Bibigyan din ng mga kapangyarihang ekstra-teritoryal ang mga tropang US sa bansa. Walang tunay na hurisdiksyon ang gubyerno ng Pilipinas sa mga tropa ng US na makakagawa ng krimen dito. Ligtas na ang salarin sa anumang pananagutan sa batas ng Pilipinas sa

pamamagitan lamang ng sertipikasyon ng isang upisyal militar ng US na naganap ang krimen “habang nagpapatupad ng tungkulin” ang nasasangkot. Maaari ring hilingin ng US na ipaubaya ang paglilitis sa kanilang korteng sibil o militar.

Kaugnay na usapin din ang labis na nakalalasong basura na iniwan ng mga tropang US sa Clark at Subic, kabilang na ang basurang nukleyar. Hanggang ngayon ay hindi ito nireresolba ni pinag-uukulan ng anumang pansin ng panukalang tratado. Hindi rin inoobliga ng kasunduan na managot o magbigay ng danyos ang gubyerno ng US sa anumang pinsalang matatamo ng mga sibilyan sanhi ng mga operasyong militar at iba pang aktibidad na saklaw ng tratado.

Walang taning ang epektibidad ng VFA kaya’t wala ring taning na maipatutupad ng US ang masahol na mga probisyon nito.

Patakarang Panghihimasok

Ang VFA at ACSA ay sumusuporta sa estratehiya ng pasulong na disposisyon (*forward deployment strategy*) ng imperyalismong US sa Asya at estratehiya ng mabilisang disposisyon (*rapid deployment strategy*) sa buong mundo.

Tinitiyak ng mga estratehiyang ito ang mabilis na pagpapadala at panghihimasok ng mga tropang US saanman maglunsad ng digmang agresyon ang US laban sa mga itinuturing nitong kaaway. Ang pasulong na disposisyon at pagmamantina ng mga base militar sa mga rehiyong may itinuturing na mga aktibong banta sa mga estratehikong interes ng US ay ikinukumbina sa mga VFA at ACSA. Tinitiyak ng mga ito ang paglalabas-masok ng malaking bilang ng tropang US nang menos ang gastos o mga suliraning pampulitikang karaniwang kaakibat sa pagmamantina ng base militar.

Sa kasalukuyan, may umiiral na anim na kasunduang panseguridad ang US sa iba’t ibang bansa sa Asya-Pasipiko: ang Mutual Defense Treaty sa pagitan nito at ng Pilipinas (Agosto 30, 1951); at mga tratadong panseguridad sa pagitan nito at ng Japan (Setyembre 8, 1951), Timog Korea (Oktubre 1, 1953), Australia (Setyembre 1, 1951) at sa Marshall Islands, Micronesia at Palau (Nobyembre 4, 1986). May mga base militar ito sa Timog Korea, Japan at Taiwan. At may mga VFA at

ACSA sa Singapore, Malaysia, Indonesia, Thailand, Australia, Papua New Guinea, Brunei, Timog Korea at Japan.

Permanenteng nakapusisyon pangunahin sa Timog Korea at Japan ang may 100,000 tropang US na suportado ng mga pwersa at sandata ng buong Pacific Command ng US. Pangunahing nakaamba ang pwersang ito sa

Hilagang Korea, Tsina at iba pang itinuturing na aktwal at potensyal na kaaway ng US at mga alyado nito sa Asya.

May mahaba nang rekord ang US sa paggamit sa Asya-Pasipiko bilang lunsaran ng mga digma--mula sa pakikipagtagisan nito sa kapwa imperyalistang Japan noong Ikalawang Digmaang Pandaigdig hanggang sa digmang agresyon nito laban sa Korea noong dekada ’50 at sa Vietnam noong dekada ’60 at ’70.

Mataman din nitong minamatyagan ang peninsula ng Indotsina kung saan nananatiling bigo ang pakana ng imperyalismong US na sansalain ang paglaban ng mamamayan ng Kampuchea at iba pang bansa rito; ang mga bansa tulad ng India at Pakistan na bagong nagpupundar ng kanilang lakas nukleyar; at ang iba pang inaakala nitong pagmumulan ng tensyong rehiyunal gaya ng di-resolbadong pag-aagawan ng teritoryo sa mga isla ng Spratley.

Layunin din nitong panatilihin bukas ang mga rutang pandagat kung saan idinadaan ang langis at iba pang produkto mula sa Gitnang Silangan. Ang tuluy-tuloy

na suplay ng langis ay lubhang kailangan ng Japan, na malapit na alyado ng US, para gumana ang ekonomya nito. Nagbibigay din ang Japan ng bilyun-bilyong dolyar para tustusan ang mga tropa at iba pang pangangailangang militar ng US sa rehiyon.

Ang mga tropa ng US sa Asya-Pasipiko ay ginagamit sa panghihimasok at pananalakay hanggang sa Gitnang Silangan. Nang ilunsad ng US ang Operation Desert Storm at Desert Shield laban sa Iraq noong 1990 at maagang bahagi ng taong ito, ginamit ng US ang mga base militar nito sa Asya-Pasipiko upang mabilis na makapagpadala ng mga tropang pandigma sa Gitnang Silangan. Sa pamamagitan ng mga umiiral na ACSA at VFA sa iba’t ibang bansa sa rehiyon, ginamit ng US ang mga daungan, paliparan at iba pang pasilidad sa mga bansang ito para magsilbing *transit point* ng mga tropa, barko at eroplanong patungo sa Gitnang Silangan.

**MAY MAHABA NANG
REKORD ANG U.S. SA
PAGGAMIT SA ASYA-
PASIPIKO BILANG
LUNSANAN NG MGA DIGMA--
MULA SA PAKIKIPAG-
TAGISAN NITO SA KAPWA
IMPERYALISTANG JAPAN
NOONG IKALAWANG
DIGMAANG PANDAIGDIG
HANGGANG SA DIGMANG
AGRESYON NITO LABAN SA
KOREA NOONG DEKADA '50
AT SA VIETNAM NOONG
DEKADA '60 AT '70.**

Higit sa lahat, nasa kaibuturan ng pagmamantini ng US ng mga tropang militar sa Asya-Pasipiko ang pangangalaga sa interes pang-ekonomya ng imperyalismong US. Mahigpit ang pangangailangan ng US na panatilihin ang “istable” ang Asya-Pasipiko dahil isa itong mahalagang destinasyon ng mga sobrang produkto at sobrang kapital ng US. Simula dekada '90, umabot sa sangkatlo ng kabuuang eksport na kalakal ng US ang napupunta sa rehiyon. Sa kwentahang por ulo, mas marami na ring inaangkat na kalakal mula sa US ang mga Asyano kumpara sa mga Europeo. Sa gayon, ang anumang banta sa “istabilidad” ng Asya-Pasipiko ay banta rin sa seguridad pang-ekonomya at pampulitika ng US.

Panghihimasok sa Pilipinas

Malaon nang nagmamantini ng mga tropang militar ang US sa Pilipinas na aktibong nanghihimasok upang suhayan ang mga papet nitong rehimen sa bansa at marahas na supilin ang rebolusyonaryong kilusan. Tinitiyak ng mga tropang militar ng US na nakakatanggap ang reaksyunaryong gubyerno sampu ng mga pwersang militar at pulisya nito ng sapat na antikomunistang indoktrinasyon, ng suportang estratehiko, lohistikal, paniktik at moral, at ng dagdag na pwersa militar para makapaglunsad ng kontrarebolusyonaryong digma laban sa mamamayang Pilipino.

Ibinabando ng US na ang isang “bentaheng” tatamasain ng Pilipinas ay ang pagdaraos sa bansa ng mga ehersisyong militar na lalahukan kapwa ng mga tropang US at Pilipino. Mabibigyan daw ng pagkakataon ang AFP na magsanay sa paggamit ng mga makabagong sandata at iba pang gamit militar ng US.

Nagdudumali ang US na ratipikahan ng Senado ang VFA upang maituloy nito ngayong taon ang pagdaraos ng “Balikatan”, isang malakihang magkasabig na ehersisyong militar na nilalahukan ng mga tropang pangkatihan, pandagat at panghimpapawid. Karaniwan itong inilulunsad tuwing huling kwarto ng taon. Habang hindi naaaprubahan ang VFA, mga maliitang magkasabig na ehersisyong militar lamang ang kaya nitong ilunsad tulad ng ginanap na ehersisyong nabal nitong Agosto malapit sa Bataan.

Walang ibang pakay ang ganitong mga pagsasanay kundi ang paghusayin ang kakayahan ng pasistang AFP na supilin ang mamamayan at rebolusyonaryong kilusan. Inihahanda rin ng mga ehersisyong militar ang upinyong publiko para sa aktwal na armadong panghihimasok dito o di kaya’y aktwal na paggamit ng US sa teritoryong pambansa para manalakay sa mga kalapit-bansa ng Pilipinas.

Isinasalaksak ng US ang VFA sa harap ng walang kasintinding krisis ng pandaigdigang sistemang kapitalista at ng lokal na naghaharing sistema. Sa pagtatangka nitong maibsan ang krisis, itinutulak ng US ang mga patakaran ng liberalisasyon, deregulasyon at pribatisasyon. Subalit wala itong ibang naidudulot kundi ang walang katulad na kahirapang kasalukuyang bumabayo sa masang anakpawis.

Bunga ng matinding pagsasamantala at pang-aapi, muling dumadaluyong ang protesta at armadong pagtutol ng mamamayan.

Ang pagpapanibagong lakas ng Partido at rebolusyonaryong kilusan sa Pilipinas na matataya sa matatagumpay na taktikal na opensiba ng Bagong Hukbong Bayan at sa pagsulong ng ligal na demokratikong kilusan sa kalunsuran ay nagdudulot ng ibayong pangamba sa imperyalismong US. Iniiutos ngayon nito sa rehimeng Estrada na pumasok sa mga lantarang antimamamayan at antinasyunal na kasunduang tulad ng ACSA at VFA kahit mangahulugan ito ng ibayong pampulitikang pagkakahiwalay ng rehimen sa sambayanan.

Nagkakamali ang rehimeng Estrada at ang imperyalistang amo nito kung inaakala nilang mailulusot nang basta na lamang ang pag-apruba ng VFA sa

Senado. Ngayon pa lamang ay nahaharap na sila sa mariin at malawak na pagtutol ng mamamayan sa naturang kasunduan. Bukod sa militante at progresibong kilusan, kabilang sa mga naninindigan laban sa VFA ang mga grupong tulad ng konserbatibo subalit impluwensyal na Catholic Bishops’ Conference of the Philippines, ng Philippine Muslim Task Force Against US Aggression at mga organisasyong sibiko. May solidong batayan para buuin ang isang malawak na nagkakaisang prente laban sa mga pakanang panghihimasok, interbensyon at agresyon ng US. **AB**

**NAGKAKAMALI ANG
REHIMENG ESTRADA AT ANG
IMPERYALISTANG AMO NITO
KUNG INAAKALA NILANG
MAILULUSOT NANG BASTA
NA LAMANG ANG PAG-
APRUBA NG VFA... MAY
SOLIDONG BATAYAN PARA
BUUIN ANG ISANG MALAWAK
NA NAGKAKAISANG PRENTE
LABAN SA MGA PAKANANG
PANGHIHIMASOK,
INTERBENSYON AT
AGRESYON NG US.**

Pasismo at Kontrarebolusyonaryong Dahas ng Estadong Neokolonyal

Habang mas lumalawak at lumalakas ang pagtutol at paglaban ng mamamayan, pinag-iibayo ng mga reaksyunaryong naghaharing uri ang pagpapanggap at panlilinlang gayundin ang pasistang pananakot at panunupil.

Nasasadlak ngayon ang estadong neokolonyal sa napakasidhing krisis. Niyayanig ito ng malawakang rebolusyonaryong paglaban. Pasistang karahasan ang pangunahing paraan upang ito'y ipagtanggol at maipagpatuloy ang pagsasamantala sa mga manggagawa at magsasaka. Ito rin ang diin ng gubyernong Estrada.

Lantaran ang pasistang paghahari sa kanayunan at walang patumangga ang paglabag sa mga kinikilalang pandaigdigang makataong batas sa pakikidigma. Sa kalunsuran, laganap ang panunupil sa karapatang-tao ng mga manggagawa, maralitang mamamayan at iba pang sektor sa kabila ng mga palamuting demokratikong proseso.

Paghaharing-Militar sa Kanayunan

Daan-daang libong pamilyang magsasaka ang pinahihirapan, dinadahas at pinalilikas ng pasistang militar sa mga lugar na inangkin ng malalaking korporasyong dayuhan at lokal sa pagmimina at pagtotroso. Sa kabundukan ng Mindanao, Hilagang Luzon at iba pang lugar, patuloy ang AFP sa pambobomba, *strafing*, malawakang pag-aresto at detensyon, at *hamletting* ng buo-buong mga komunidad.

Sa South Cotabato 240,000 B'laan at hindi mabilang na Manobo ang sapilitang pinalikas sa lupaing inaangkin

ng Western Mining Corporation, isang kumpanyang Australyano. Noon pang 1996 tinatangka na silang palikasin ng mga tropa ng 37th at 20th IB ng Philippine Army. Noong 1997 humalili ang 28th IB at mga CAFGU. Matagalan at paulit-ulit ang mga kampanyang militar, tulad ng walang-awang pambobomba upang itaboy ang mga katutubo.

Ang limang sityo ng Brgy. Mayon, Compostela, Davao ay binomba ng 60th IB noong Hulyo 12, 1998 at mahigit isanlibo ang marahas na pinalikas sa lugar. Mula 1992 hanggang 1998, binobomba tuwing bago mag-anihan ang komunidad ng Mahaysay, San Luis, Agusan del Sur.

Sa Brgy. Quipot, San Juan, Batangas, dinukot, ikinulong at pinahirapan ang magkapatid na Crisostomo at Francisco Baes noong Hunyo 19, 1998 ng mga tropa ng PNP. Ang dalawa ay myembro ng

militanteng Samahang Magbubukid sa Batangas na lumalaban sa malawakang pagpapalit-gamit ng lupa (*land use conversion*) sa prubinsya.

Sa mga baryong pinaghihinalaan ng pasistang militar na kinikilusan ng mga rebolusyonaryong pwersa, wala silang patumangga sa pananakot, pang-aaresto at pagpiit, pambobomba at pamamaslang.

Noong Disyembre 25, 1997, binomba at sinalakay ng 73rd at 29th IB ang apat na baryo ng Paquibato District sa lunsod ng Davao. Mga sibilyan ang binalingan ng militar bilang ganti sa matagumpay na pagdisarma ng BHB sa 18 CAFGU sa kalapit na lugar.

Noong Marso 19, 1997, binomba ng 68th IB ang Brgy. Lucapon, Sta. Cruz, Zambales sa paghihinalang may BHB sa lugar. Kinordon ang buong baryo, hinalughog ang mga bahay at inaresto ang mga pinaghinalaang sumusuporta sa BHB.

**NASASADLAK
NGAYON ANG
ESTADONG
NEOKOLONYAL SA
NAPAKASIDHING
KRISIS. NIYAYANIG
ITO NG MALAWAKANG
REBOLUSYONARYONG
PAGLABAN.
PASISTANG
KARAHASAN ANG
PANGUNAHING
PARAAN UPANG ITO'Y
IPAGTANGGOL AT
MAIPAGPATULOY
ANG
PAGSASAMANTALA
SA MGA
MANGGAGAWA AT
MAGSASAKA. ITO RIN
ANG DIIN NG
GUBYERNONG
ESTRADA.**

Panunupil at Panggigipit sa Kalunsuran

Laganap ang marahas na pagbuwag ng pulisya at militar sa mga welga. Mula 1995 hanggang 1997, may naitalang 71 kaso ng pananalakay sa piketlayn na kumitil sa buhay ng walong welgista. Sa loob lamang ng isang taon (1996-1997), naitala ang 187 kaso ng paglabag ng karapatang-tao ng higit 10,000 manggagawa.

Laganap ang paggamit ng mga batas at mekanismong kumikitil sa karapatang magwelga at nagtatali sa mga unyon sa walang katapusang prosesong legal. Tampok na halimbawa nito ang *assumption of jurisdiction* na nakapaloob sa RA 6715 o Herrera Law.

Nitong Hunyo, nagwelga ang mga manggagawa ng Philippine Airlines (PAL) upang igiit ang karapatan sa seguridad sa trabaho ng 5,000 sinesanteng empleyado. Ginamit ni Estrada ang mga probisyon ng mapanupil na

Herrera Law upang ipatigil ang welga at sapilitang ipinaloob ang mga manggagawa sa kasunduang pabor sa interes sa may-ari ng PAL na si Lucio Tan. Simula 1989, tumaas nang 125% ang ganitong kaso ng mga welgang ipinailalim sa hurisdiksyon ng Kagawaran sa Paggawa at Empleo.

Sa 19 “export processing zones” sa bansa, tahasan nang ipinagbabawal ang pag-uunyon at pagwewelga.

Marahas na pinalilikas ang mga maralita ng lunsod sa mga lupang inaangkin ng mga ispekulador sa *real estate* at malalaking komersyante. Sa loob lamang ng ilang buwan bago idaos ang APEC Summit noong Nobyembre 1996 sa bansa, itinatayang may 50,000 pamilya ang nawalan ng tirahan at hanapbuhay bunga ng mga operasyong demolisyon ng gubyrno.

Kahit ang ibang saray ng petiburgesyang lunsod ay hindi ligtas sa karahasan ng estado. Tuluy-tuloy ang

panliligalig sa mga nagtataguyod ng karapatang-tao at kapakanan ng mamamayan, na minsan nang humantong sa pananalbeyds ng mga kilalang tumututol. Walang sinasanto ang mga elemento ng reaksyunaryong hukbo. Halimbawa ang walang pakundangang pananakot at paggigipit sa pamilya ni Rolando Olalia at mga abugado at tagasuporta nila nang buhayin nila ang kaso laban sa dati at aktibong mga upisyal ng AFP sa pagdukot, pagtortyur at pagpaslang kay Olalia at Leonor Alay-ay noong 1986.

Paglabag sa mga Makataong Batas sa Pakikidigma

Walang renda ang kalupitan at kahayupan ng mga pwersa ng AFP sa mga nabibihag na kasapi ng rebolusyonaryong kilusan. Marami sa mga nabibihag, lalo na sa panahon ng armadong sagupaan, ang karakarakang pinapatay, tinortyur at pinupwersang magpakasangkapan sa paniniktik o di kaya’y sa kontrarebolusyonaryong *psywar* ng AFP-PNP. Ang nadadakip na kababaihang mandirigma ay madalas na pinahihirapan at ginagahasa bago patayin.

Sa Dikapanikian, Dingalan, Aurora, apat na kabataang kasapi ng isang katulong na yunit ng BHB ang pinagpapatay pagkaraang madakip ng mga tropa ng 54th at 70th IB sa pamumuno ni Tin. Raymundo Aguada noong Hunyo 9, 1998. Ang dalawang kababaihan ay ginahasa bago pinatay at tinadtad ng bala ang kanilang ari para itago ang kahayupang ginawa sa kanila.

Sa Villa Gracia, Maddela, Quirino, pinaslang ng mga tropa sa kumand ni Tin. Diaz (Bravo Company) at Tin. Gendraule (Charlie Company) ng 77th IB si Kasamang Egan (Sofronio Ybanez) pagkatapos mabihag nang walang sugat sa isang kubkob noong Enero 24, 1998.

Sa Sto. Domingo, Jones, Isabela noong Enero 30, 1998, nabihag ng mga tropang nasa kumand ni 2Tin. Castro (Bravo Company) ng 21st IB si Kasamang Deo (Ernesto de la Peña) pagkatapos ng 30 minutong labanan. Sa halip na lapatan ng pangunang lunas ang mandirigma ng BHB na may sugat sa hita, hinayaan siyang maubusan ng dugo hanggang mamatay pagkaraan ng limang oras.

Paulit-ulit na nilalabag ng AFP-PNP ang mga kasunduan sa NDF na pinirmahan ng GRP (Gubyrno ng Republika ng Pilipinas). Ang paghuli, pagkulong at pagpapahirap kina Sotero Llamas at Danilo Borjal, kapwa konsultant ng NDF “negotiating panel”, ay malinaw na paglabag sa JASIG (Joint Agreement on Security and Immunity Guarantees). Nitong Enero 29, hinuli at tinakot ng militar si Antonio Jamora, isang myembro ng istap ni Borjal.

Upang manlinlang at bitagin ang BHB na pumasok sa

walang taning na tigil-putukan, madalas magdeklara ang AFP ng mga pakitang-taong SOMO (suspensyon ng mga opensibang militar). Pero walang pakundangang nilalabag ng AFP ang sarili nitong SOMO. Noong Marso 28, habang umiiral ang SOMO (Disyembre 15, 1997 - Hunyo 30, 1998)

KONTRAREBOLUSYONARYONG DAHAS AT PASISMO ANG NASA LIKOD NG MANIPIS NA TABING NG “DEMOKRASYANG ESTILONG-PILIPINO” NA IPINANGALANDAKAN NG DATING PRESIDENTENG SI RAMOS AT MGA KAPWA NIYA REAKSYUNARYO.

ng rehimen, kinubkob ng 58th IB ang isang iskward ng BHB sa Buenavista, Agusan del Norte. Tatlong mandirigma ang napaslang at dalawa ang nadakip. Ang mga nabihag na sina Remelo Basalan at Ruel Distresa ay ikinulong at itinago sa mga kamag-anak at kaibigan.

Sa Marilog District, Davao City, kinubkob ng 73rd IB ang isang yunit ng BHB nitong Mayo 2. Siyam na mandirigma, isang magsasaka at ang kanyang anak na 12 anyos ang pinaslang sa naturang operasyon. Para pagtakpan ang paglabag sa sariling SOMO, inakusahan nilang mga magnanakaw ng baka ang mga mandirigma.

Sa kabila ng pagpirma ni Presidente Estrada sa Komprehensibong Kasunduan sa Paggalang sa mga Karapatang-Tao at mga Internasyunal na Makataong Batas sa pagitan ng NDF at GRP, patuloy na ipinipit ang mga bilanggong pulitikal na pinatawan ng mga kasong kriminal. Kasama rito ang pagdakip, pagpahirap, patuloy na pagpiit at pagsampa ng kasong kriminal kay Ka Benzar (Amado Payot), isang kumander ng BHB na nahuli nitong Marso sa Cotabato. Hindi bababa sa 134 bilanggong pulitikal ang naitalang ilagal na ipinipit sa iba’t ibang bahagi ng kapuluan.

Patuloy at Tumitinding Pasismo

Sa kabila ng pagbagsak ng pasistang diktadurang US-Marcos noong 1986, pinanatili ng sunud-sunod na papet na rehimeng Aquino, Ramos at Estrada ang pasistang makinarya ng AFP-PNP. Utos ng imperyalismong US ang mahigpit na pangangalaga rito bilang pinakamalaki at pinakasagadsaring tagapagtanggol ng imperyalistang paghahari sa bansa. Ang mga tangka ng papet na rehimeng Estrada na pauwiin ang mag-aamang Ver ang pinakahuli lamang sa mga pakana para linisin ang pangalan kahit ng mga pinakamasahol na pasistang berdugo ng AFP-PNP.

Kontrarebolusyonaryong dahas at pasismo ang nasa likod ng manipis na tabing ng “demokrasyang estilong-Pilipino” na ipinangalandakan ng dating presidenteng si Ramos at mga kapwa niya reaksyunaryo.

Ang laganap at patuloy na sumasahol na pasismo ay likas na katangian ng sistemang malakolonyal at malapyudal na binabayo ng napakatinding krisis. Kahit

ang unang dalawang taon ng papet na rehimeng Aquino, noong may natitira pang momentum ang pag-aalsang antipasista na nagluklok dito sa kapangyarihan, ay tinampukan ng wala pang kapantay na pagpapalaki ng pwersa ng AFP, malawakang pagbubuo ng mga CAFGU

at mga grupong *vigilante*, mga malakihang kampanyang militar sa loob at paligid ng mga sentrong bayan, at mga walang pakundangang pamamaslang sa mga lider at aktibistang makabayan gaya nila Lando Olalia, Leonor Alay-ay at Lean Alejandro.

Mula pa sa nakaraang papet na rehimeng Ramos, malinaw ang mga palatandaan ng tumitinding pasismo at mga paghahanda sa mas sistematiko pang pasistang pagmamanman at pagkontrol sa taumbayan gaya ng panukala ni Hen. Jose Almonte sa pambansang sistema ng identipikasyon. Sa ngalan ng kampanya laban sa kriminalidad, ang mga naturang pasistang panukala ay itinataguyod ng papet na rehimeng Estrada.

Sa kabila ng napakalalang krisis sa pananalapi at kabuhayan at malaking pagbabawas ng badyet para sa mga serbisyong panlipunan, ilalaan ng gubyernong Estrada ang P30.2 bilyong upang tustusan ang karagdagang tauhan at mga kagamitang militar. Naghahanda ito sa paglaban sa mga pakikibakang masa at rebolusyonaryong kilusan.

Kaugnay nito, balak ng rehimeng Estrada na magrekrut ng 3,500 dagdag na tauhan ng AFP sa loob lamang ng taong ito. Taliwas ito sa pahayag ng Kalihim sa Depensa na si Orlando Mercado na kaya na nilang gapiin sa militaristang paraan ang BHB at BIAF (Bangsamoro Islamic Armed Forces ng MILF), ang itinuturing ng Malakanyang at AFP na mga “pangunahing banta sa internal na seguridad.”

Dahil sa kakulangan ng pondo, pansamantalang isinaisantabi ang P331 bilyong programa sa modernisasyon ng AFP sa loob ng 15 taon. Ipinagpaliban ang pagbili ng mga modernong eroplano at barkong pandigma para ikonsentra ang lakas at rekurso ng reaksyunaryong hukbo sa mga kampanya ng “paglinis, paghawak at pagkonsolida” laban sa dalawang “internal na banta”. Nagkukumahog ngayon ang rehimeng Estrada na makakuha ng karagdagang suportang armas at pagsasanay mula sa US para sa AFP.

Subalit ang tumitinding pasismo ng estado ay tiyak na sasagutin ng ibayong paglaban ng sambayanan. **AB**

Muling Pagbubuo at Ibayong Pagsulong

Kumpleto na ang muling pagtitipon ng mga proletaryong rebolusyonaryo at muling pagbubuo ng organisasyon ng Partido sa Metro Manila mula sa bingit ng pagkawasak. Masigasig na nagpapanibagong-lakas ang Partido at rebolusyonaryong kilusan sa ganap na mas maunlad na batayan ng Ikalawang Dakilang Kilusang Pagwawasto at mulat na pagtatakwil sa rebisyunismo, insureksyunismo at oportunismo laluna ng Trotskyistang pangkating Lagman.

Upang biguin ang walang habas na pananalakay ng mga kontrarebolusyonaryong kaaway sa loob at labas, muling tinipon ng Partido ang relatibong maliit na bilang pero matapat na mga proletaryong rebolusyonaryo at mga aktibistang masa.

Sa pakikibaka sa rebisyunismo at oportunismo ng pangkating Lagman, sa matapat na pagwawaksi sa malulubhang paglihis at pagkakamali sa nakaraan, at mulat na pagtataguyod sa Marxismo-Leninismo-Maoismo at pangkalahatang linya ng demokratikong rebolusyong bayan, higit pang naitaas ang kakayahan sa ideolohiya, pulitika at organisasyon ng Partido sa rehiyon.

Kasabay ng internal na konsolidasyon, aktibong pinamumunuan at isinusulong ng Partido ang rebolusyonaryong pakikibaka ng mamamayan, laluna ng masang manggagawa at iba pang maralita ng lunsod. Sa nakaraang ilang taon patuloy na bumilis ang pagpapalitaw at pagsasanay ng mga bagong pwersang pumalit sa mga nangabulok, nagtaksil at nangawala.

Sukatan ng mabungang pagpapanibagong-sigla ng rebolusyonaryong kilusang masa sa rehiyon ang mahigit

35,000 manggagawang natipon sa raling paggunita sa Pandaigdigang Araw ng Paggawa noong 1997, ang libu-libo napakilos ng rehiyon sa rali laban sa pakanang *charter change* ni Ramos noong Setyembre 1997 at ang libu-libong napalahok sa Lakbayan Laban sa Kahirapan noong Oktubre ng taon ding iyon.

Masigla ring tumugon ang masa sa mga panawagan para sa mga welga laban sa pagtataas ng presyo ng mga produktong petrolyo at iba pang protestang masa.

Masiglang lumalawak ang kilusang masa sa mga pabrika, komunidad at paaralan.

May ilandaang empresa ang tuwirang saklaw ng gawaing masa ng panrehiyong organisasyon ng Partido. Mabisang napamumunuan o di kaya'y naiimpluwensyahan ang karamihan ng mga unyon sa mga ito. Mula Abril hanggang Nobyembre 1997, dumami nang 31% ang bilang ng mga aktibistang manggagawa sa mga pabrika.

Mahigit 100 komunidad ng maralita ng lunsod na may ilampung libong naninirahan ang tuwirang saklaw ng kilusan ng maralitang lunsod sa rehiyon. Sa loob ng anim na buwan noong 1997, lumaki nang 11% ang kasapian ng mga organisasyong masa sa mga nasabing komunidad. Masiglang lumalahok sa mga protesta at pakikibakang masa ang mga maralita ng lunsod at lumalaki ang bilang ng mga manggagawa sa mga pabrika na napalahok sa mga demonstrasyon sa lansangan.

Ang kilusang estudyante sa rehiyon ay sumasaklaw sa ilampung paaralang may ilampung libong estudyante, ilang libong empleyado at ilandaang guro. Sa pamamagitan

ng militanteng pakikibaka, naipanalo sa ilang eskwelahan ang pagtatayo ng konseho ng mga mag-aaral. Napamumunuan, naiimpluwensyahan at nauugnayan ng mga aktibistang estudyante ang mga organisasyong akademiko at tradisyunal na halos 10,000 ang saklaw. Halos tatlong ulit ang inilaki ng bilang ng mga aktibistang estudyante sa rehiyon mula Abril hanggang Nobyembre 1997.

Umuunlad at sumusulong ang gawaing pangkultura sa mga komunidad at paaralan. Mulat na nailalakip ang pangkulturang pagtatanghal sa lahat ng pagtitipon at aksyong masang inilulunsad. Tampok na halimbawa rito ang paglahok sa ginanap na Lakbayan ng halos 90 mga dramatista, mang-aawit, mananayaw, pintor at iba pang alagad ng sining.

Rebolusyonaryong Kilusang Masa at Pakikibaka sa Metro Manila

Mula't sapul, binigyan ng pinakamataas na pagpapahalaga ng Partido ang rebolusyonaryong kilusan at pakikibaka sa kapitolyong rehiyon bilang esensyal na rekisito sa matatag at lahatang-panig na pagsulong ng demokratikong rebolusyong bayan. Mahigpit na nauunawaan ito ng Partido dahil dito nag-umpisa ang muling pagtitipon at pagpapanibagong-sigla ng kilusan mula sa abo ng lumang pinagsanib na Partido at hukbong bayan na nilikida ng rebisyunismong Lava.

Pinamunuan ng mga proletaryong rebolusyonaryong kadre ang paglalalatag ng pundasyon ng rebolusyonaryong kilusang masa sa kalunsuran noong dekada '60. Ito'y direktang paghahanda para sa muling pagtatatag ng Partido Komunista ng Pilipinas sa patnubay ng MLKMZ noong 1968 at pagbubuo ng BHB noong sumunod na taon. Umunlad ang rebolusyonaryong kilusang masa sa kalunsuran. Mula rito, agad na nakapagtalaga ang Partido ng mga kadre mula sa Metro Manila at iba pang lunsod at sentrong bayan upang tumulong sa paglalalatag ng mga sona at larangang gerilya sa kanayunan.

Ang pagsulong ng demokratikong kilusang masa sa rehiyon ay produkto ng masikhay na pag-oorganisa sa hanay ng kabataan-estudyante, manggagawa at mga propesyunal. Bunga rin ito ng pagpapalaganap ng linya ng demokratikong rebolusyong bayan sa pamamagitan ng mga sirkulo sa pag-aaral, mga lathalain at sulating progresibo. Inilunsad rin ang mga militanteng aksyong masa upang itaguyod ang demokratikong interes at kapakanan ng

mamamayan at ilantad at labanan ang imperyalismong US at mga lokal na papet nito.

Mula sa mga pagpupunyagi noong dekada '60, rumurok ang panibagong pagsigla sa rebolusyonaryong kilusang masa sa rehiyon sa daluyong ng mga taong 1970-72. Tampok dito ang Sigwa ng Unang Kwarto ng 1970. Kaalinsabay ay nailatag sa pambansang saklaw ang rebolusyonaryong kilusang masa sa kalunsuran.

Hindi kailanman binitawan ng muling-tatag na Partido ang rebolusyonaryong gawain at pakikibaka sa kalunsuran kahit sa pinakamadilim na mga taon ng pasistang diktadurang US-Marcos. Ang sindak ng pasistang lagim ay nilabanan at inigpawan ng demokratikong rebolusyonaryong kilusang masa sa rehiyon. Nakapagpalaki ang Partido, mula 800 kasapi bago ibagsak ang batas batas militar hanggang mahigit 1,000 bandang kalagitnaan ng dekada '70, sa kabila ng pang-aaresto at pagtatangka ng diktadurang lumpuhin at wasakin ang rebolusyonaryong kilusang masa sa kalunsuran. Patuloy din itong nakapag-ambag sa pambansang paglalalatag ng mga larangang gerilya sa kanayunan.

Alinsunod sa estratehikong linya ng pagkubkob ng kalunsuran mula sa kanayunan, tinitiyak ng Partido sa tuwina na may sapat na bilang at kalidad ng mga piling kadre na nagsusulong ng ligal na kilusang demokratiko at rebolusyonaryong kilusang lihim sa Metro Manila, na ikinokoordina at sumusuporta sa armadong kilusan at pakikibaka sa kanayunan.

Rebisyunistang Pambabaluktot

Ang rebisyunistang pambabaluktot sa linyang ito ng pakikibakang lunsod sa Pilipinas ang nasa kaibuturan ng malulubhang paglihis at kamaliang insureksyunista, putsista, adbenturista at oportunista na labis na puminsala sa Partido at kilusan sa rehiyon mula ikalawang hati ng dekada '70.

Upang ilako ng Trotskyistang pangkating Lagman ang linya ng insureksyunismong lunsod, ipinalaganap nito ang maling pagsusuring kapitalista o atrasadong kapitalista na ang lipunang Pilipino. Batay sa ganitong pagsusuri, pangunahing pwersa na diumano ng rebolusyon ang uring manggagawa at gayo'y insureksyon at di matagalang digmang bayan ang nararapat na estratehiya ng rebolusyon.

Ipinalaganap nila ang mga pantastikong hakahaka tungkol sa pagkahinog ng sitwasyon noong 1989-1990 para sa insureksyong lunsod. Anila'y kagyat na ang pagsugod ng rebolusyonaryong pwersa sa mga estratehikong mapagpasyang pakikipagsagupa sa kalunsuran.

Sa kabilang banda, itinaguyod rin nila ang adbenturista at putsistang taktika upang "kalburuhin" ang pagpapasambulat ng insureksyon. Ito'y sa pamamagitan

ng mga paraang ahenteng probokador, militarista at populista. Pangunahing sumusugal ang gayong mga paraan sa ispontanyong kamalayan at pagkilos ng masa at mga paksyunal na alitan ng mga reaksiyunaryo.

Pinairal nila ang kaisipang maliit na grupo, ultrademokrasya at, bandang huli, paksyunalismo at linyang tahasang anti-Partido.

Ang lahat ng ito'y humantong sa wala pang katulad na mga pinsala, pagkawala ng inisyatiba, pasibidad ng Partido at kilusan sa rehiyon.

Ang gayong paglihis sa oryentasyon ng kilusang lunsod ay walang ibang patutunguhan kundi ang ganap na paghihiwalay ng pakikibakang lunsod sa kabuuang rebolusyonaryong pakikibaka. At kung hiwalay sa digmang bayan, hindi makasusustini at makapagpupunyagi sa mahabang panahon ang rebolusyonaryong kilusan sa lunsod. Sa kabilang banda, hindi rin magtatagumpay ang digmang bayan kung hindi sumusulong ang kilusang masa sa kalunsuran at kung walang lubos at tuluy-tuloy na suporta mula rito.

Ang tanging landas sa pagwawasto ay ang matatag at determinadong pagpupunyagi sa ligal na demokratikong kilusan sa lunsod at matiayang pag-iipon ng solidong rebolusyonaryong lakas habang mahigpit na sumusuporta sa kilusan at digma sa kanayunan. Kailangang hinog ang kundisyon at sapat ang lakas bago ilunsad ang pinal na opensiba ng Hukbong Bayan at pangkalahatang pag-aalsa sa kalunsuran para agawin ang kapangyarihang pampulitika mula sa mga naghaharing uri.

Patuloy na Lahatang-Panig na Pagsulong

Nang lumabas sa Partido ang mga rebisyunistang taksil na pinamunuan ng hibang na si Filemon 'Popoy' Lagman, unti-unting muling nakabangon at nakapagpalakas ang organisasyon ng Partido sa Metro Manila sa pamamagitan ng pagpupunyagi sa pagbubuo sa ideolohiya at masikhay na gawaing masa.

Mula sa malubhang dislokasyon noong 1992, hindi lamang muling nabuo ang mga komiteng pandistrito at iba pang antas ng organisasyon ng Partido sa rehiyon kundi puspusan nang pinalalakas ang mga ito.

Sa kabilang banda, mabilis na nalalansag ang mga pwersang tinangay at nilinlang ng pangkating Lagman. Pagkaraan ng ilang putok ng maiingay ngunit malalabnaw na palabas para sa masmidya, mabilis na naubusan ng hangin ang mga pakulo ng pangkating Trotskyista. Walang pakundangan silang nangayupapa at nakipagkompromiso sa mga reaksiyunaryong naghaharing uri. Inindorso nila ang antinasyunal at antimamamayang Pilipinas 2000 ng reaksiyunaryong papet na rehimeng Ramos. Bunga nito, mabilis na nalantad at nahiwalay ang pangkating Lagman

sa malawak na masa.

Ibayo pa itong nanghina at nabawasan ng lohistika nang humiwalay kay Lagman ang Alex Boncayao Brigade ni Sergio Romero bunga ng mga alitang personal at paksyunal.

Dahil sa pagkumulat sa tunay na

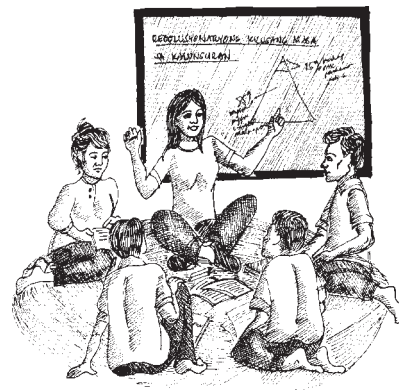
katangian ng pangkatin, muling lumalapit sa rebolusyonaryong kilusan ang mga unyon at iba pang pwersang nilinlang at tinangay nina Lagman.

Nasa mainam na pusisyon ngayon ang Partido at rebolusyonaryong kilusan masa sa Metro Manila upang ibayong isulong at pamunuan ang ligal na demokratikong kilusang masa sa gitna ng lumalalang krisis ng naghaharing sistema. Sumisidhi ang galit ng mamamayan bunga ng mabilis na pagsahol ng pambubusabos at pang-aapi. Napakapaborable ng obhetibong kalagayan para mapangahas na isulong at palakasin ang kilusan at pakikibakang anti-imperyalista, antipyudal at antipasista.

Masigla nang sumusulong ang mga protesta at pakikibakang masa. Kailangang isustini at mas palakasin pa ang momentum na ito upang ipagtanggol at isulong ang interes ng pinagsasamantalahan at aping mamamayan. Tungkulin ng panrehiyong organisasyon ng Partido sa Metro Manila na pamunuan, suportahan at palaganapin nang ubos-kaya ang paglaban ng masa. Kailangang palakasin at pag-ugnay-ugnayin ang mga ito sa mga malawakang pakikibakang pang-ekonomya at pampulitika ng sambayanan na matinding bumabatikos at humahambalos sa paghaharing neokolonyal, pyudal at pasista.

Malaki na ang inabot na pag-unlad ng Partido at rebolusyonaryong kilusang masa sa rehiyon ng Metro Manila mula nang mailarga ang Ikalawang Dakilang Kilusang Pagwawasto. Gayunpaman, malalim at masaklaw pa ang dapat abutin ng pagpuna at pagtatakwil sa mga pagkakamali upang puspusan at tuluy-tuloy ang pagwawasto. Natural lamang na malaganap sa sentrong lunsod ang mga kontrarebolusyonaryong impluwensya at ideya. Kailangang tuluy-tuloy itong bantayan at labanan.

Sa patnubay ng mga saligang prinsipyo at sa determinadong pagwawasto ng mga pagkakamali, higit nang mapagmatyag ang Partido at rebolusyonaryong kilusan sa Kamaynilaan sa anumang pag-usbong ng mga pagkakamali't paglihis. Tiyak na magkakamit ito ng mas malalaki pang tagumpay sa hinaharap. **AB**

Hinggil sa Usapin ng Pambansang Minimum na Sahod

Tinalakay sa nakaraang isyu ng Ang Bayan ang pinasidhing pagsasamantala at pang-aapi sa masang Pilipino dulot ng mga patakarang antinasyunal at antimamamayan na alinsunod sa imperyalistang “globalisasyon”. Sa artikulong ito, pagtutuunan ng pansin ang usapin ng minimum na sahod. Ginagawa ang ilang paglilinaw na ito bilang suporta sa pakikibaka ng mga manggagawang Pilipino para sa makabuluhang P100 dagdag sa sahod. Sa partikular, nais ipakita na kaalinsunod ng panawagan para sa karagdagang sahod ang paninindigan para sa pambansang pamantayan ng minimum na sahod.

Ipinatupad noong 1990 ang Batas sa Rehiyunalisasyon ng Sahod o Republic Act 6727. Binaklas ng naturang batas ang dating pambansang pamantayan at pambansang pagtatakda ng minimum na sahod ng mga manggagawa. Sa halip, pinairal ang mga Regional Wage Board (RWB) at ang pagtatakda ng minimum na sahod ayon sa sitwasyon at mga kunsiderasyong rehiyunal.

Pinatunayan ng karanasan ng mga manggagawa na ang rehiyunalisasyon ng sahod ay isang instrumento upang paghati-hatiin ang mga manggagawa at ipako at mas pababain pa ang napakababa nang sahod. Nagpapaligsahan ang mga Regional Wage Board na binubuo ng mga kapitalista, burukrata at mga dilawang lider obrero para pamulubihin ang mga manggagawa.

Sa sistemang rehiyunalisado, sinasagad ang lubhang atrasadong kalagayan ng mga rehiyon at ang napakalaking hukbo ng wala at kulang ng trabaho sa kanayunan para sagkaan ang pagtaas ng sahod at itulak iyon nang mas mababa pa sa pantawid-gutom. Arbitraryong tinatanggi ang mga paghingi ng dagdag na sahod o di kaya’y arbitraryong itinatak dang kakarampot ang anumang dagdag.

Sinasamantala rin nito at higit pang pinatitindi ang disorganisadong kalagayan ng mga manggagawa para

lalong lokalisahin at paghiwahiwalayin ang pagkilos nila.

Mula nang ipinatupad ang RA 6727 lalong napako sa mababang antas ang sahod ng mga manggagawang Pilipino. Mula 1991 hanggang 1997, P79 lamang ang itinaas ng minimum na sahod sa Metro Manila samantalang P471.14 ang kinakailangang dagdag sa sahod upang matumbasan ang tunay na halaga nito noong 1990. Mas miserable pa ang katayuan ng sahod at ng mga manggagawa sa labas ng Metro Manila.

Ang esensya ng rehiyunalisasyon ng sahod ay hindi lalong lokalisasyon ng sahod kundi pagbaklas sa karapatan ng mga manggagawa sa minimum na sahod. Inalis sa pambansang antas ang pamantayan sa katanggap-tanggap na pinakamababang sahod. Sa gayon, tahasang binitawan din ng reaksiyunaryong gobyerno ang tungkulin nitong pangalagaan ang karapatan ng mga mamamayan sa disente at nakabubuhay na sahod. Sa kabilang banda, pagtataguyod ito sa kapangyarihan ng kapital na pigain ang pinakamataas na tantos ng ganansya mula sa lakas-paggawa.

Katulad ng karapatan sa walong-oras na paggawa, ang karapatan sa minimum na sahod ay pamantayang ipinagtagumpay sa pamamagitan ng buhay-at-kamatayang pakikibaka ng mga manggagawa sa buong daigdig. Ito ay pananggalang laban sa di-makataong kalagayan sa paggawa at pag-aba sa mga manggagawa.

Mula nang sumibol ang kilusang manggagawang Pilipino noong mga unang taon ng kasalukuyang siglo, bahagi na nito ang pakikibaka para sa mas mataas na

minimum na sahod. Tampok din ito sa mga ipinaglaban ng bagong-tatag na Partido Komunista at mga unyong pinamumunuan nito noong dekada '30. Patuloy itong itinaguyod ng Congress of Labor Organizations (CLO) pagkatapos ng Ikalawang Digmaang Pandaigdig.

Ang pagsasabatas ng minimum na sahod ay isang konsesyon sa mga manggagawa. Ngunit hindi ito ipatutupad na walang nababawi.

Sa gitna ng malubhang krisis at pagsulong ng militanteng kilusang manggagawa at magsasaka noong dekada '30, ipinatupad ni Manuel Quezon noong 1936 ang minimum na isang-pisong arawang sahod. Kaakibat ito ng kanyang programa para sa "Hustisya Sosyal". Gayumpaman, ginamit ito upang linlangin at ilayo ang mga manggagawang maramihang naaakit sa Partido Komunista at sa rebolusyonaryong pakikibaka.

Noong 1973, binuo ng diktadurang Marcos ang Labor Code ngunit matapos lamang marahas na supilin ang militanteng kilusang manggagawa simula nang ipinataw ang batas militar noong 1972. Kaakibat nito'y itinayo ni Marcos ang Trade Union Congress of the Philippines bilang sentro ng dilawang unyonismo at repormismo sa hanay ng mga manggagawa.

Malawakang nilalabag ang nasa batas na minimum na sahod at iba pang reporma sa relasyong industriyal. Dagdag pa'y ginamit ito ng mga dilawan, repormista at maka-imperyalistang "lider" manggagawa para ilayo ang mga manggagawa sa landas ng militanteng unyonismo at pampulitikang pakikibaka para sa rebolusyonaryong pagbabago ng lipunan.

Mula noong dekada '60, napatunayang tanging sa paggigiit ng militanteng kilusang manggagawa epektibong napatataas ang minimum na sahod at naisusulong ang mga karapatan ng mga manggagawa. Noong unang hati ng dekada '80 nakamit ang makabuluhang pagtaas sa tunay na halaga ng sahod na nasa batas sa kabila ng napakatinding krisis ng ekonomya. Ito ang panahon ng pinakamalakas at pinakamatagal na sustenidong kilusang welga sa kasaysayan ng bansa kasabay ng mga antipasistang pakikibakang pinangunahan ng mga manggagawa.

Gayunman, sinamantala ng mga imperyalista at malaking burgesyang kumprador ang malubhang paglihis at pagkakamali sa hanay ng rebolusyonaryong kilusan at militanteng kilusang unyon. Nilayon nilang hati-hatiin at

pahinain ang kilusang manggagawa. Inengganyo at inayudahan nila sa iba't ibang paraan ang mga rebisyunista at dilawang manghahati sa kilusang manggagawa, laluna ang Trotskyistang pangkating Lagman, para manabotahe at maghasik ng kalituhan at demoralisasyon sa hanay ng mga manggagawa.

Sarisaring pakana ang ipinatupad ng reaksyunaryong gubyerno para ibayong patindihin ang pagsasamantala sa mga manggagawa. Kabilang sa mga ito ang malaganap na pasistang pag-atake sa mga karapatang unyon, ang "pleksibleng" paggawa, ang Herrera Law at ang Wage Regionalization Act. Binabawi at binabaligtad ang lahat ng pamantayan sa paggawa at inalis ang lahat ng sagka sa paghuthot at pagpapasasa ng malalaking dayuhan at lokal na kapital sa lakas-paggawang Pilipino.

ANG MAHALAGA AY IGIIT ANG MAKABULUHANG KARAGDAGAN SA SAHOD SA HARAP NG PAULIT-ULIT NA PAGTAAS NG MGA PRESYO NG MGA PANGUNAHING PANGANGAILANGAN NG MGA MANGGAGAWA.

Wasto at makatarungan ang P100 dagdag sa minimum na sahod na ipinaglalaban ng mga militanteng unyon. Ang mahalaga ay igiit ang makabuluhang karagdagan sa sahod

sa harap ng paulit-ulit na pagtaas ng mga presyo ng mga pangunahing pangangailangan ng mga manggagawa. Higit pa, ang pakikibaka para rito ay dapat magbuklod ng mga manggagawang Pilipino sa sama-sama at militanteng pakikibaka para sa kanilang mga saligang karapatang demokratiko at pangkabuhayan.

Syempre pa, ang pakikibaka para sa karagdagan sa sahod ay dapat sumaklaw sa pakikibaka para ibasura ang rehiyunalisasyon ng sahod at ang pagtataguyod sa pambansang pamantayan sa disente at nakabubuhay na minimum na sahod. Dapat ding mahigpit na iugnay ito sa pakikibaka sa neokolonyal na patakaran ng deregulasyon, liberalisasyon at denasyunalisasyon.

Sa pagsusulong ng interes ng uring manggagawa, mananatiling susi ang pagbubuo ng pinakamalawak at pinakamatibay na militante at rebolusyonaryong pagkakaisa ng masang manggagawa, at ang mahigpit na pakikipagtulungan sa iba pang demokratiko at progresibong uri laluna ang uring magsasaka.

Ang pakikibaka para sa mga reporma sa minimum na sahod ay dapat pagsilbihin sa pagpapataas ng pampulitikang kamalayan, pagkakaisa at pakikibaka ng uring manggagawa. Sa gayon lamang maisusulong ang pakikibaka kapwa sa kagyat na interes ng mga manggagawa at matagalang interes ng uri at buong sambayanan. **AB**

AMBUS, REYD INILUNSA SA SAMAR

Dalawang matagumpay na taktikal na opensiba ang inilunsad ng Bagong Hukbong Bayan (BHB) sa Samar noong umaga ng Hulyo 28. Tinambangan ng mga Pulang mandirigma sa Barangay Urdaneta, Lavezares, Northern Samar ang dyip na may lulang mga sundalo mula sa 801st Bde ng Philippine Army. Namatay sa naturang ambus si Tin. Gabriel Rosales at dalawa pang sundalo. Apat na iba pang sundalo ang sugatan.

Samantala, 200 metro mula sa pinangyarihan ng ambus, nireyd ng isa pang tim ng mga gerilya ang punong himpilan ng 1st PNP Provincial Mobile Force. Dalawang pulis ang iniulat na namatay at marami ang sugatan. Walang kaswalti sa hanay ng BHB. Nakumpiska sa dalawang labanang ito ang limang M16, dalawang M14, isang M60, dalawang pistolang .45, isang .38 na rebolber at iba pang kagamitang militar.

Sanhi ng matinding kahihiyan, iniutos ng pambansang liderato ng pulisya ang pagsibak sa PNP Regional Director para sa Silangang Kabisayaan na si Hen. Tuacula Ulama.

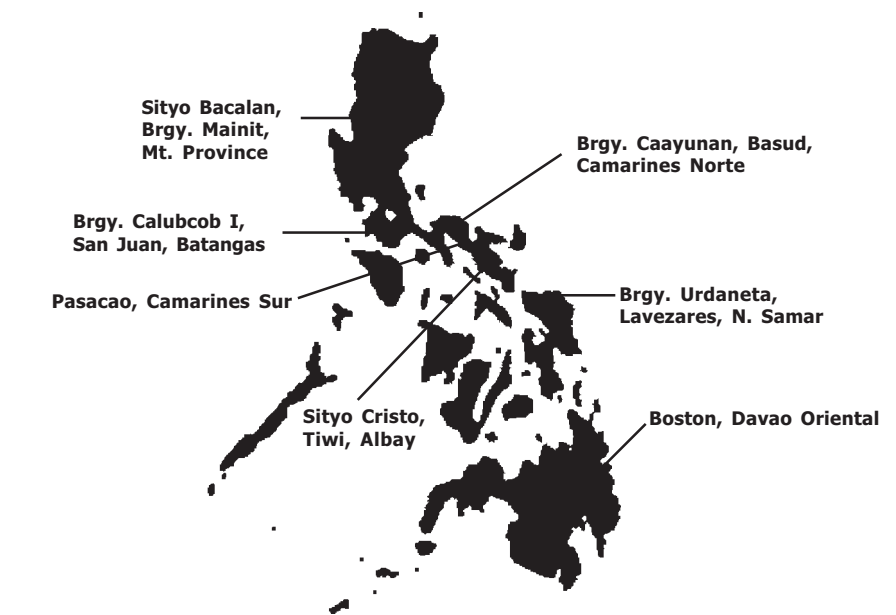
TAKTIKAL NA OPENSIBA, PATULOY SA BIKOL

Pitong tropa ng kaaway ang napatay at tatlo ang sugatan sa sunud-sunod na taktikal na opensiba ng Bagong Hukbong Bayan sa Bicol mula Marso hanggang Agosto. Labindalawang iba't ibang kalibreng armas ang nasamsam ng mga Pulang mandirigma.

Sa Brgy. Caayunan, Basud, Camarines Norte, isang sundalo ng Philippine Army na nagngangalang Juan dela Rosa ang napatay sa isnayping na isinagawa ng BHB nitong Agosto 13.

Nito namang Hulyo 20, isang ditatsment ng 22nd IB PA sa Brgy. Rosario, Oas, Albay ang nireyd ng BHB. Naganap ito bandang ika-11 n.u. Walong matataas na kalibre na riple at isang M60 maginggan ang nadagdag sa mga armas ng BHB. Napatay si PFC Manuel Baldoza sa dalawang oras na labanan.

Ayon sa *Silyab*, pahayagang masa sa

Kabikulan, isang CAFGU ang napaslang sa pag-*harass* na isinagawa ng 14-kataong yunit ng BHB laban sa 76th IB noong Mayo 12 sa Pasacao, Camarines Sur.

Tatlong myembro naman ng PNP Regular Mobile Force Company ng Tiwi, Albay ang nabuwal sa isang ambus ng BHB sa Sityo Cristo, Tiwi, Albay noong Abril 1. Sumuko ang isang taga-RSAF at sugatan ang dalawa pang pulis. Nasamsam ang dalawang M16 at isang rebolber.

Ang naturang mga TO ay inilunsad matapos ang dalawang magkasunod na pananambang sa Sorsogon noong Marso. Nasawi sa pananambang ang isang elemento ng AFP at malubhang nasugatan ang isa pang pulis.

KAAWAY PINADUGO NG BHB

Pinadugo ng mga gerilya ng BHB ang kaaway sa iba't ibang taktikal na opensiba sa Luzon at Mindanao.

Sa Brgy. Calubcob I, San Juan, Batangas, isang myembro ng PNP Mobile Force Company ang pinarusahan ng tatlo-kataong isparo yunit ng BHB nitong Agosto 30. Nasamsam mula kay SPO2 Santiago Bonilla ang isang M16 at isang .45.

Samantala, isang tinyente ang napatay nang ambusin ng isang platun ng BHB ang mga tropa ng 54th IB PA sa

Sityo Bacalan, Brgy. Mainit, Mt. Province nitong Agosto 24. Kinilala ang napatay na upisyal na si 2Tin. Pericles Tirasol. Nasugatan sa labanan sina Cpl. Enrique Bulong at Cpl. Arsenio Millano.

Napatay naman ang hepe ng pulisya ng Boston, Davao Oriental at tatlo pang tropa ng PNP sa isang ambus ng BHB nitong Hulyo. Limang pulis din ang nasugatan. Lulan ng dyip ang mga tropa nang tambangan sila ng mga Pulang mandirigma.

KUMPERENSYA NG ILOKOS-KORDILYERA IDINAOS

Matagumpay na nailunsad kamakailan lamang ang magkasanib na kumperensya ng Rehiyong Ilokos-Kordilyera. Sa pangunguna ng Komiteng Taga-pagpaganap ng Komite Sentral ng Partido, nalagom ang rebolusyonaryong praktika ng dati'y magkahiwalay na rehiyon.

Nagbigay ng masusing pansin ang kumperensya sa konsolidasyon ng Partido sa ideolohiya, pulitika at organisasyon; sa pagpapatuloy ng pagsulong ng kilusang pagwawasto; at sa mga kritikal na suliraning nakapigil sa kabuuang pagsulong ng rehiyon. Naipinal din ang oryentasyon ng isang pangunahing sentrong lunsod sa rehiyon. Pinagtibay ng mga delegado ang isang

resolusyong nagtatakda ng mga katangian ng Cordillera People's Democratic Front (CPDF) na nagbubuklod sa lahat ng rebolusyonaryong pwersa sa rehiyon.

Samantala, may nabalangkas nang tatlong taong programa ang bagong halal na pamunuan. Masasalamain sa programa ang direksyon ng pagpapalawak at pagpapalakas ng rebolusyonaryong kilusan sa rehiyon.

PEACE FORUMGINANAP SA MINDANAO

Matagumpay na idinaos mula Mayo 24 hanggang Hulyo 4 ang Mindanao-wide Peace Forum sa pangunguna nina Ka Luis

Jalandoni (kaliwa) at Ledesma

Jalandoni at Coni Ledesma, mga kinatawan sa usapang pangkapayapaan ng Pambansang Demokratikong Prente ng Pilipinas (PDPP). Tinalakay sa *peace forum* na ginanap sa mga pangunahing lunsod ng Mindanao ang mga batayang suliraning kinakaharap ng mga mamamayan sa buong isla. Sa Butuan City, higit 600 ang dumalo sa isinagawang konsultasyon.

Sa kaugnay na balita, pinalaya ng Frank Navarro Command ng Bagong Hukbong Bayan (BHB) sa Hilagang Mindanao si Pfc. Rito Noguerra. Si Noguerra, elemento ng 36th IBay pinakawalan nitong Mayo 9 sa San Luis, Agusan del Sur. Isa siya sa dalawang sundalong dinakip ng BHB noong Abril 20 sa Mahagsay, San Luis habang nagsasagawa ng operasyong “kontra-insurhensya”. Si Tin. Christopher Tampos, na inaresto kasama ni Noguerra ay nakatakas noong Abril 22.

Ayon sa **Kalihukan**, rebolusyonaryong pahayagang masa sa Hilagang Mindanao, si Noguerra ay pormal na ipinasa sa mga kinatawan ng International Committee of the Red Cross, mga taong simbahan at mga upisyal ng lokal na reaksyunaryong gubyrno. Pinalaya siya sa bisa ng kautusang inisyu ng PDPP noong Mayo 1.

MASAKER SA DINGALAN INILANTAD

Masaker, hindi engkwentro: Ito ang naging kongklusyon ng isinagawang *fact-finding mission* ng mga grupong nangangalaga sa karapatang-tao sa pagkapatay ng apat na kabataan sa Brgy. Dikapanakian, Dingalan, Aurora nitong Hunyo 9.

Pinasubalian ng imbestigasyong pinangunahan ng Alliance for the Advancement of People's Rights (Karapatan) ang sinasabi ni Kalihim sa Depensa Orlando Mercado at mga upisyal ng AFP na ang mga kabataang kabilang sa katulong na yunit

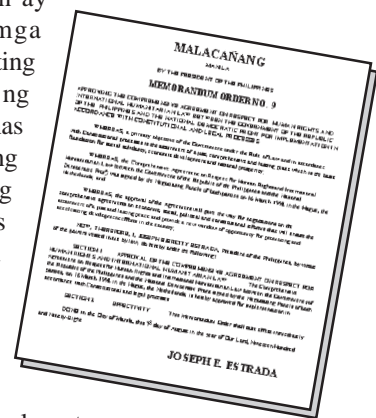
ng BHB ay naka-engkwentro ng mga tropa ng 56th at 70th IB.

Napatunayang walang awang pinagpapapatay sina Cely Añonuevo, 14; Maritess Casamis, 16; Jimmy Baltazar, 18; at Ricardo Ilustre, 19. Nahuli naman at pansamantalang pinalaya si Wilfredo Quibrall. Ayon sa testimonya ni Quibrall at sa iba pang ebidensyang nakalap, sina Añonuevo at Casamis ay ginahasa bago patayin. Ang dalawa pang kabataang lalaking sugatan na wala nang kakayahang lumaban ay tinuluyan pa rin sa utos ni Tin. Raymundo Aguada, ang pinuno ng sumalakay na mga tropa.

Mariing kinundena ng mamamayan ng Dingalan, Aurora ang masaker at iginiit ang pagpapataksik sa mga sangkot na yunit ng AFP.

KASUNDUAN SA KARAPATANG-TAO PINIRMAHAN NI ESTRADA

Pinirmahan na ni Pangulong Joseph Estrada ang Komprehensibong Kasunduan sa Paggalang sa mga Karapatang-tao at sa Internasyunal na Makataong Batas. Inaprubahan ito ni Estrada sa bisa ng isang memorandum na inilabas nitong Agosto 7. Matatandaang ang nasabing kasunduan ay nilagdaan ng mga kagawad ng negotiating panel ng Gubyrno ng Republika ng Pilipinas (GRP) at Pambansang Demokratikong Prente ng Pilipinas (PDPP) noon pa mang Marso 16 sa The Hague, The Netherlands.

Si Ka Mariano Orosa, tagapa-ngulo at tuma-tayong prinsipal ng PDPP sa usapang pang-kapayapaan, ay pumirma na sa kasunduan noong Abril 10.

Samantala, sa isang pahayag na inilabas nitong Agosto 11 ni Ka Luis Jalandoni, Tagapangulo ng Negotiating Panel ng PDPP, kinilala ang pag-apruba ni Estrada sa kasunduan kasabay ng isang hamon na kagyat itong ipatupad. Ayon pa sa pahayag, may mga aksyong kailangang gawin pa ang rehimeng Estrada upang ipakita sa sambayanang Pilipino ang kaseryosohan nito sa pagpapatupad ng kasunduan. Kabilang dito ang pagpapalaya sa mga detenidong pulitikal; indemnipikasyon sa mga biktima ng paglabag sa mga karapatang-tao sa panahon ng diktadurang Marcos; pagbubuo ng magkasanib na komite para sa *monitoring*; pagpasada at pagpa-pawalambisa sa mga mapaniil na batas, dikreto at iba pang ehekutibong atas; at pagpasada at pagbago sa mga patakaran, batas, programa, proyekto, kampanya at praktika ng GRP na nagiging sanhi o nagbibigay-daan sa pwersahang ebakwasyon at rekonsentrasyon ng mga sibilyan at iba pang paglabag sa karapatang-tao.